

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného **B.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného Advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnej **J.**, bývajúcej v B., **o vymoženie 1 220,99 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9 Er 648/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. januára 2014 sp. zn. 8 CoE 12/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a**.

Povinnnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Súdna exekútorka Mgr. J. žiadosťou doručenou Okresnému súde Prievidza 5. februára 2013 požiadala o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“)], na základe exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu (zriadeného pri R., IČO: X., so sídlom v B.) z 20. júla 2012, sp. zn. W..

Okresný súd Prievidza (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 26. februára 2013, č.k. 9 Er 648/2013-13, zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Na odôvodnenie uviedol, že po preskúmaní rozhodcovského rozsudku, úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve bolo neprimeranou podmienkou, ktorá spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a táto bola v rozpore s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice Rady č. 93/13/EHS

(ďalej len „Smernica“). Neplatná rozhodcovská doložka preto nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu a žiadosť súdnej exekútorky o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preto bolo potrebné zamietnuť podľa § 44 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 29. januára 2014, sp. zn. 8 CoE 12/2013, odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a dodal, že uvedený postup potvrdzuje aj doterajšia judikatúra súdov, pretože neprijateľnou podmienkou je rozhodcovská doložka, ktorá núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu ak takéto konanie inicioval dodávateľ. Inak by spotrebiteľ musel podať návrh na všeobecnom súde, aby zabránil rozhodcovskému konaniu. Takouto nekalou je podmienka upravená v čl. 3 písm. q/ Smernice, ktorej zmyslom je vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, čo je prípad prejednávanej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal v celom rozsahu oprávnený dovolanie dňa 27. marca 2014. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, tak ako to žiada v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alternatívne, aby zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie exekučného súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keďže ho súdy oboch stupňov nevyzvali a ani inak s ním nekomunikovali o jeho právnych a skutkových návrhoch. Ďalej uviedol, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), keď súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonával náležité dokazovanie, a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Svoju argumentáciu podrobne a rozsiahlo v dovolaní rozvinul.

Povinná ani súdna exekútorka sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal včasnosť podania dovolania a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu bolo podané oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Ak sa dovolanie podalo na inom súde než na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, je dovolacia lehota zachovaná len v prípade, ak tento súd ešte v dovolacej lehote odošle jemu doručené dovolanie príslušnému súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, odvolaciemu súdu alebo dovolaciemu súdu.

V preskúmvanej veci je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t.j. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 29. januára 2014, sp. zn. 8 Co 12/2013, nadobudlo právoplatnosť 26. februára 2014 (v tento deň bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené oprávnenému; oprávnený si rozhodnutie prevzal 26. februára 2014). Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo vydané opravné uznesenie, teda do úvahy neprichádza použitie ustanovenia § 240 ods. 1 (veta druhá) O.s.p., pripadol koniec jednomesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na pondelok 26. marca 2014.

Z poštovej podacej pečiatky dovolací súd zistil, že dovolanie oprávneného bolo podané na poštovú prepravu 27. marca 2014, teda po zákonom stanovenej jednomesačnej lehote. Hoci Okresný súd Prievidza dovolanie oprávneného postúpil príslušnému dovolaciemu súdu, tak faktom vyplývajúcim z poštovej podacej pečiatky zostáva, že dovolanie oprávneného bolo doručené až 27. marca 2014, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol ako oneskorene podané.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, a povinnej v súvislosti s dovolacím konaním ani žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. septembra 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová